

istedsfor den nu brugelige Thinglæsningsmaade. Hvis en saadan Foranstaltning, som det nævnte ærede Medlem meente, ikke vilde blive dyrere, end Trykningen af Lovene nu er, troer jeg, at den vilde være meget gavnlig. Der er desværre endnu omkring i Landet et altfor stort Ubekjendskab til Lovene; jeg troer ikke, at jeg siger for Meget, naar jeg siger, at en stor Deel af Sogneforstanderskabernes Medlemmer ikke kjende Lovene, og ikke i paakommende Tilfælde rigtigt vide, hvor de skulle henvende sig, for at faae at vide, hvad Lovene indeholde. Et saadant Savn vilde vistnok for en stor Deel blive afhjulpet ved en saadan Lovtildende. Jeg vil ligeledes med et Par Ord tillade mig at støtte den Betragtning, som det ærede Medlem for Veite Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte med Hensyn til Dmtalen af Domstolene. Jeg troer ligesom han, at det vilde være farligt her at komme altfor meget ind paa en saadan Dmtale. Jeg troer, det vilde være et af de sørgeligste Tilfælde for Landet, hvis den Tillid, som der nu i Almindelighed er til Domstolenes Retfærdighed, blev svækket, og jeg troer, det vilde være endnu sørgeligere, hvis Domstolene paa Grund af, at den offentlige Mening, den være saa udtalt i Rigsdagen eller udenfor Rigsdagen, i mindste Maade stulde lade sig trykke bort fra, hvad der efter deres Overbeviisning maa være det Rette.

Sage: Det glæder mig, at flere ærede Medlemmer have sluttet sig til den Hensigt, jeg gjorde om Udgivelsen af en Lovtildende, der kunde træde istedsfor Lovenes Thinglæsning, og det glæder mig særdeles, at det sidste ærede Medlem støttede den, da han vistnok ifølge sin Stilling netop vil kunne have gjort den Erfaring, at f. Ex. Sogneforstanderskaber paa Landet, som allerede have erholdt og ville erholde en stedse stigende Myndighed, ere stillede i det vanskelige Forhold, at de ofte skulle anvende Bestemmelser, som de ikke have havt Leilighed til tilstrækkeligt at gjøre sig bekjendt med, saasnart de ere udkomne. Jeg begjærede Ordet i Anledning af det Spørgsmaal, der blev stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) til

Udvalget. Dette har tilfulde erkjendt, at den Sag, som han har omfattet med saa levende Interesse, og som han har bidraget til at hende Dpmærksomheden paa ved en klar og fuldstændig Fremstilling, nemlig det irske Straffesystem, den Maade, hvorpaa man der med Held har behandlet Straffefanger. Udvalget, som har henvendt særdeles Dpmærksomhed paa denne Sag, har ogsaa gjort en Hensigt til den høitærede Justitsminister, der gik ud paa, at, dersom han vilde stille et Forslag om en vis Sum, f. Ex. 1,000 Rbd., for at kunne sende en Mand til Irland for at undersøge Systemets Anvendelse paa Stedet, vilde Finantsudvalget anbefale et saadant Forslag. Udvalget har ikke troet det rigtigt selv at stille Forslag i saa Henseende, fordi man i det Hele taget gaar ud fra, at man ikke skal stille Forslag til Forhøielse paa Finantsloven uden Ministeriets Begjæring, og her kunde mindst være Tale om at stille en saadan Sum til Raadighed, da den ikke vilde blive anvendt, og navnlig ikke blive anvendt med Held, naar dette Spørgsmaal ikke fra Justitsministeriets Side betragtedes paa en saadan Maade, at man satte Priis paa at indhente Oplysninger i den Retning. Smidertid troer jeg, at dette Spørgsmaal allerede er reist af Den, der nærmest er kaldet til at reise det her i Landet, nemlig den nuværende Fængselsdirecteur. Det er jo let forklarligt, at da vi indførte et nyt Straffesystem, der kaldtes det amerikanske, der, som bekjendt, var det auburnske System, med fælles Arbejde om Dagen og Afslutning i Celle om Natten, og det philadelphiske System med fuldstændig Afslutning Nat og Dag, gik vi ind paa dette System i Tillid til Erfaringer, hentede fra andre Lande. Vi byggede med stor Bekostning Fængsler, og det tør nok siges til den danske Rigsdags Ære, at den i saa Henseende har havt et aabent Die for den stærke Trang, der var tilstede. Jeg troer derfor ikke, at man i nogen Maade skal fortryde de meget betydelige Udgifter, der ere afholdte i selve Menneffelighedens Interesse, thi det var i Menneffelighedens Interesse, at man byggede baade Fængslerne i Horsens, i Viborg, i Kjøbenhavn og i Ribe, da de ældre Fængsler vare i en saadan Tilstand, at det